

Sygn. akt IV U 1076/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: stażysta Joanna Dejevska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2018 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **J. L.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13.03.2017 r. znak (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o wysokość renty

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawcy J. L. przyjmuje wskaźnik wysokości postawy wymiaru 94,84 %

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 1076/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2017 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 grudnia 2016 r. odmówił J. L. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że wymieniony nie przedłożył zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia za lata 1980-1982, zatem nie ziszcili się przesłanki określone w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. L. zaskarżył ją w całości i zarzucając jej naruszenie art. 114 ust. 1 ww. ustawy poprzez nieuprawnioną odmowę przeliczenia podstawy renty z tytułu niezdolności do pracy wynikłą z zaniechania wystąpienia przez ZUS do PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA Oddziału (...), w celu pozyskania zaświadczenia o wysokości zarobków uzyskanych w latach 1980-1982 przez montera konstrukcji stalowych, a więc przez pracownika zatrudnionego na tożsamym co odwołujący się stanowisku, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wśród podstaw wymiaru renty wynagrodzenia otrzymywanego przez niego w latach 1980-1982 z tytułu zatrudnienia w Elektrowni (...). Następnie skorygowanym przez wskazanie zarobków porównywalnych w B.- (...) Kombinacie (...) w S..

W uzasadnieniu przedmiotowego żądania odwołujący się wskazał, że organ rentowy odmawia pisemnego wystąpienia do jego byłego pracodawcy o wydanie stosownego zaświadczenia, którego sam nie może uzyskać.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na nieprzedłożenie przez odwołującego się środków dowodowych wystarczających do uwzględnienia zarobków zastępczych.

W sprawie niniejszej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. L., ur. (...), od 1985 r. miał przyznane prawo do renty inwalidzkiej (3 grupy), a następnie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przyznanej do 12 kwietnia 2017 r. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej ustalono z przeciętnego miesięcznego zarobku z okresu od 1 listopada 1983 r. do 31 października 1984 r. Od 1 września 1997 r. J. L. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, z ustalonym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 94,32%. W tym też Zakładzie był zatrudniony wnioskodawca.

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 września 1968 r. do dnia 30 czerwca 1978 r. pozostawał zatrudniony w Kombinacie Budowlanym w Z., od dnia 4 lipca 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1979 r. w Przedsiębiorstwie Budowlano-Rolnym w N., od dnia 1 września 1979 r. do dnia 19 października 1983 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w S., od dnia 27 października 1983 r. do dnia 31 marca 1985 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. z siedzibą w P., od dnia 21 września 1988 r. do dnia 15 listopada 1989 r. w Zakładzie (...) w Z., od dnia 16 listopada 1989 r. do dnia 19 grudnia 1989 r. w Zakładzie Budowlanym w Z., zaś od dnia 1 lutego 1997 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. w U. F. w Z..

Na dzień 21 kwietnia 2017 r. okres składkowy ubezpieczonego wynosił łącznie 19 lat, 8 miesięcy i 14 dni, a nieskładkowy – 5 dni.

Dowód: - okoliczność bezsporna

W okresie od dnia 21 lipca 1980 r. do dnia 21 października 1982 r. J. L. przebywał na budowie eksportowej w L..

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty J. L. z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzenia zastępczego innego pracownika zatrudnionego w B.- (...) Kombinacie (...) w S. w tym samym czasie i na tym samym stanowisku z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie renty, wynosi 94,84 %.

Dowód: - karty wynagrodzeń pracownika zastępczego za lata 1980-1982, k. 19-22

- karty wynagrodzeń J. L. za lata 1980 i 1982, k. 34-39

- obliczenie świadczenia, k. 45-51

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 r. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

Wskazać należy, iż system ubezpieczeń społecznych zakłada, że podstawą wymiaru emerytury i renty jest przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne. Wysokość świadczenia emerytalnego (rentowego) zależy od udziału ubezpieczonego w tworzeniu funduszu ubezpieczeń społecznych. Przy ustaleniu wysokości świadczenia znaczenie ma wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe płaconej w Polsce. W obecnym stanie prawnym nie można przyjąć do podstawy

wymiaru emerytury wynagrodzenia osiąganego w walucie obcej za granicą, od którego nie były opłacone składki na polskie ubezpieczenie społeczne (por. wyrok TK z 2 lipca 2012 r. P 35/10). Wyjątek od tej zasady wprowadza rozporządzenie z 1 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, które na podstawie art. 194 ustawy emerytalnej zachowało moc i ma dalej zastosowanie (por. wyrok SN z 9 stycznia 2012 r., II UK 74/11, OSNP 2012 nr 23 - 24, poz. 295). Jednocześnie, jako że sam fakt konieczności przyjęcia w sytuacji ubezpieczonego wynagrodzenia zastępczego do wyliczenia kapitału początkowego nie budził wątpliwości stron, zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje § 10 pkt 2 ww. rozporządzenia, który stanowi, że kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach (pracy za granicą przed 1991 rokiem) pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

Przyjmuje się, iż analiza przedmiotowego przepisu w płaszczyźnie językowej, prowadzi do wniosku, że sformułowanie "kwoty wynagrodzenia przysługującego pracownikowi" oznacza pełne należne wynagrodzenie, a więc sumę należności, których pracownik może prawnie domagać się z tytułu zawartego stosunku zatrudnienia. Pojęcie przysługującego wynagrodzenia obejmuje więc w powyższym rozumieniu wszystkie wypłaty należne ze stosunku pracy. (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 6 lipca 2017 r., III AUa 102/17, LEX nr 2338441).

Po analizie dokumentacji zawartej w aktach rentowych ZUS, oraz przedłożonych do akt niniejszej sprawy kart wynagrodzeń J. L. za lata 1980 i 1982 oraz kart wynagrodzeń za lata 1980-1982 innego pracownika zatrudnionego w B. (...) Kombinacie (...) w S. w czasie, kiedy odwołujący się J. L. przebywał na budowie eksportowej własnej przedsiębiorstwa, na tym samym stanowisku, co odwołujący się, Sąd uznał, że istnieją podstawy do tego, aby do ustalenia podstawy wymiaru renty wyżej wymienionego w objętym żądaniem okresie przyjąć właśnie to wynagrodzenie. Ustalenia Sądu dokonane w przedmiotowej sprawie wykazały bowiem, że osoba ta - jako jedyna z przedstawionych przez strony sporu - zajmowała najbardziej zbliżone do odwołującego się stanowisko, zaś jej zarobki były najbardziej zbliżone do zarobków odwołującego się.

Wykonując zobowiązanie Sądu organ rentowy przyjął, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty J. L. z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzenia zastępczego innego pracownika zatrudnionego w B.- (...) Kombinacie (...) w S. w tym samym czasie i na tym samym stanowisku z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie renty, wynosi 94,84 %. Wskaźnik ten jest wyższy od dotychczasowego wskaźnika 94,32 % i korzystniejszy dla odwołującego się. Tym samym spełnione zostały przesłanki do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru renty odwołującego się. Odwołujący się, reprezentowany w sprawie przez fachowego pełnomocnika, po zapoznaniu się z hipotetycznymi wyliczeniami jego renty dokonаныmi przez organ rentowy, wyliczeń tych nie kwestionował.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.